🥳 तस्येति ॥ तस्य वनस्य अभ्याशे समीपे चरन्भगवान् ॥ तद्वनाभ्याशएवचरंतं अनपायिनं आधिव्याधिरहितं अतएवचारुनिस्वनं कौंचयोर्मिथुनंददर्श ॥ अनपायिनमि 🔯 त्यार्षं ॥ ९ ॥ तस्मादिति ॥ मिथुनाद्विभक्तं एकंपुमांसं पापनिश्वयः नद्धननहृपपापनिश्वयः॥ अतएववरिनलयः निजानप्कारिष्वपिप्राणिषु अकारणवैराश्रयः सद्दविक

त्यार्थ ॥ ९ ॥ तस्मादित ॥ मिथुनाद्विभक्तं एकंपुमांसं पापनिश्वयः नद्धननस्पपापनिश्वयः ॥ अत्यवदानिद्धाः । नजानपकारिष्वापपाणिषु अकारणवराश्वयः सद्दानपादः तस्यपश्यतः तंपश्यंतंअनादत्य ज्ञान पश्यतद्विपिश्वचानादरे ॥ १० ॥ निमित ॥ चेष्टमानं छुठंतं निहतं द्व्वा निपादेनिद्धिरेषः ॥ करणांगिरं दीनंशास्तं रुराव अ
करोदित्यर्थः ॥ पाठांतरेणखेपरिभ्रमा ॥ खे आकारो परिभ्रमणंकरोतिसेत्यर्थः ॥ ११ ॥ वियुक्तेति ॥ सहचारिणा अहोरात्रमितिशेषः ॥ तामरिपिण कुक्कुटादिवत्ताम

तस्याभ्याशोतुमिथुनंचरंतमनपायिनं ॥ ददर्शभगवांस्तत्रक्रोंचयांश्वाहितिशेषः ॥ शातस्मानुमिथुनादेकंपुमांसंपापनिश्वयः ॥ ज
घानवैदिनिछयोनिपादस्तस्यपश्यतः ॥ १० ॥ नंशोणितपरीतांगंचेष्टमानंमहीतस्त्रे ॥ भार्यातुनिहतंदृष्ट्वाह्याह्यात्वरणांगिरं ॥ ११ ॥ वि
युक्तापितनातेनिद्विजनसङ्चारिणा ॥ ताम्रशोपिणमत्तेनपिचणासिहतेनवे ॥ १२ ॥ तथाविधंहिजंदृष्ट्वानिपादेनिपातितं ॥ ऋपेर्धमां
स्निस्तर्यकारुण्यंसमपयत् ॥ १३ ॥ ततःकरूणवेदित्वाद्धमोधिमितिहिजः ॥ विशाम्यरुद्दनीक्रोंचोमिदंवचनमववीत् ॥ १४ ॥

वर्णशीप्रत्वदायकेन ॥ मनेन कामसंभोणवशादित्रियेषः ॥ अत्यवप्रविक्षण संभोणकालक्षादित्यव्यवस्त्र स्वितेन स्थानेन वेन्यणपरित्यवन्तर्यक्षेत्र ॥ वर्णशीप्रत्वदायकेन वेन्यणपरित्यवन्तर्यक्षेत्र ॥ वर्णभीकालक्ष्याद्वत्यव्यवस्त्र स्वितेन स्थानेन वेन्यणपरित्यवन्तर्यके । वर्णभीवन्तर्यक्षेत्र ॥ वर्णभीवन्तर्यक्षेत्र ॥ वर्णभीवन्तर्यक्षित्र ॥ वर्णभीवन्तर्यक्षेत्र ॥ वर्णभीव

वर्णशीर्पगतचृहायुक्तेन ॥ मत्तेन कामसंभोगवशादितिशेषः ॥ अतुएवपत्रिणा संभोगकारुत्वाद्विततपक्षवता सहितेन स्वसंगतेन तेनापूर्णरितत्वादत्यंतंशोकः ॥ इत्थंभूतेनप ितिना वियुक्तारुरावेतिपूर्वेणान्वयः ॥ १२ ॥ तथाविधं कामभोगवशं ॥ धर्मात्मनः दयादाक्षिण्याहिंसादिधर्मप्रवणचित्तस्य ॥ कारुण्यं द्या समपद्यत समजायत 🐯 १९३ ॥ १३॥ ततइति ॥ करुणवेदित्वात्तंजातकरुणत्वात् न्हस्वश्छांदसः ॥ विदेःसत्तार्थात्लाभार्याद्वाणिनिः रुदंतीं क्रींचीं निशाम्य दल्ला अयंकाममोहितपक्षिवधहृषःअ अमेएवेतिनिश्वत्य क्रींचीविषयकरुणावत्त्वेन अर्थात्पापकारिणि निपादे आविर्भृतरोषतया इदं वक्ष्यमाणवचनमन्नवीत् ॥ १४॥